

Peste jumătatea de miliard a datoriei publice, ați aruncat trei-zeci milioane hârtii ipotecare, credite peste credite, un nou împrumut de zecimi de milioane, ce ne așteaptă cu intunecata afacere „Guilloux” și voiți a pune coroană acestei stări, ce mână la ruină, subjugând țara unor condiții financiare din cele mai desastroase pentru ea!

E totul ipotecat.

Ați promis poporului, că veți desființa monopolul, sub cuvânt că vă interesați de libertatea culturii și de sporul țeranului, și, ca amară decepțiune pentru țară, îl amanați și pe acela străinilor, ca să nu lăsați o iotă de adevăr în toate cuvintele cu care v-ați legat către națiune.

N-ați făcut nimic pentru armată; nimic pentru instrucțiune.

La mizeriile ce-ați atras din afară, printr-o politică nealță și inconsecventă, ați grămădit înăuntru suferințele ce provoacă o armată de favoriți împilători, o administrațiune neonestă și fără dor de ale țării; ați incurajat străinismul, nemeritul și lingușirea, ca sub fanarioți; ați provocat amorțirea comerțului, printr-o politică de aventură, nici odată sigură, nici odată limpede și francă; ați forțat conștiința națiunii în alegeri, prin mijloace de cel mai perfid jesuitism; ați slăbit moralul națiunii; ați turtit resortul ei sufletească: încrederea în oameni, speranța în zile mai senine.

Ne ați mortificat.

Acum ne sugrumați și financiarmente, și preparați ast-fel, cu ochii legați, sosirea unei cestiuni sociale, pe care țeranul, idolul dv., amârt, lovit și tescuit, va ridica-o ăntău, ajuns la desnădejde cu principiile dv. frumoase; cu dragostea dv., care îl duce la sapă de lemn.

Așa se închide bilanțul anului politic ce ați consumat țării, cu al căruia încărcat și periculos deposit începeți acum strălucita carieră a noului sosit!

Noroc bun, dacă tot vă merge ulciorul la apă...

CRONICA ZILEI

Astăzi se pun în circulație piese de 2 bani, tăiate în moneda română. Pe o parte se află marca țării cu data 1879 și cu valoarea 2 bani. Pe cealaltă parte chipul M. S. Vodă Carol, cu inscripțiunea *Carol I, Domnul României*. De ce nu al *Românilor*?

O-dată cu punerea lor în circulație, zicem lumii: Feriți-vă de înșelători!

Luni, 24 Decembrie, la orele 11 $\frac{1}{2}$ dimineața, I. P. S. S. Mitropolitul Primat, incongiurat de înaltul cler, s'a înfățișat la Palat cu sântele icoane, și, în prezența A. A. L. L. R. R. Domnului și Doamnei, a făcut rugăciunile obicinuite cu ajutorul născerei Mântuitorului.

Înalt Prea Sfinția Sa a luat dejunul împreună cu Altețele Lor Regale.

S'a sancționat legea pentru facerea cheltuelilor și strângerea veniturilor statului pe lunile Ianuarie, Februarie și Martie, 1880.

Senator la col. I din județul Bacău a ieșit d. Dimitrie A. Sturza.

Secretar al legațiunii României la Athena s'a numit d. C. Sordony, doctor în drept și științe politice, fost atașat la agenția diplomatică din Paris.

Balul de la palat a fost așa cum se aștepta să fie: Lume multă, toalete elegante și unele foarte scumpe, valuri de danț, frumuseți... sporadice. Figura cea mai poetică era a... dar nu voim să deșteptăm gelosii.

Balul dat la palatul administrativ, din Iași, în ziua de 23 Decembrie, în folosul saraicilor, a avut un succes din cele mai strălucite, ne spune „Steaua României”. O lume numeroasă și elegantă umplea, atât sala Tronului cât și aceea a curții cu jurați. Petrecerea s'a prelungit până târziu după miezul nopții, spre mulțămirea tuturor și în profitul celor nevoiași.

Produsul seratei și al loteriei s'a ridicat la 800 lei noi.

Onoare și recunoștință inițiatorilor și publicului Iașan, care a secundat această filantropică întreprindere.

Prin amenințări și promisiuni, nespune „Mesagerul Brăilei”, guvernul a reușit să scoată ca senator al col-giului II de Brăila pe imaculabilul Simion Michălescu, prietinelul cinstitului Waśawsky.

Alegerea s'a făcut cu puțină seriozitate. Pentru d. Simion au fost 52 votanți, în care intră 14 funcționari, iar pentru d. P. Alexandrescu, candidatul opoziției 37.

În curând se vor termina lucrările pregătitoare pentru construirea unui frumos palat de justiție în București.

D. B. Boierescu — după declarațiunea „Presei”, — n'a fost la Berlin, ci numai până la Sinaia, „spre a lua câte-va momente de odihnă”.

Avem positive informații, zice „Stafeta”, din Iași, că la Spitalul copiilor de la s-ta Treime din Tâtarăși, deschis în August trecut, prin mijloacele d. dr. A. Fătu pe lângă șase paturi de copii ce sunt acuma, de zi-ăntăia anului 1880 se vor face încă patru paturi.

Începutul acestui spital atât de bine făcut și aplaudat de public, mulțumită inițiativei luate în urmă de d. dr. Rusu senior, a putut afla un eoa în marinimoasele inimii ale unor doamne iasene, a cărora simțimente filantropice și adevărat de mame și femei române, au pregătit spre întreinere și cură aceste patru paturi, copiilor sermanți și fii ai națiunii.

Exemplele cele bune și salutare sunt gloria neamului nostru!

În Roman s'a format un comitet de inițiativă pentru înființarea unei școli de meserie, de ambele sexe.

Membrii acestui comitet vor cutriera — ne spune d. Mavrichiu — toate județele României, ca să adune subscripțiuni și donațiuni pentru acest nobil scop.

Nu ne indoim că toți Români de inimă și cu dor de prosperare, vor îmbrățișa calduros pe dd. membrii ai noului comitet, că vor răspunde adică în mod românesc la apelul ce li se va face.

O frățiască strângere de mână d-lor membrii ce compun comitetul de inițiativă, pentru simțimentele lor românești.

Astăzi încep examenele semestriale la școlile secundare din toată țara.

Un cetățean din Bărlad ne informează, că d. profesor de muzică vocală de la liceul aceluia oraș, Em. Ghinescu, a procurat hce-vo, prin liste de subscripțiuni, un *harmonique-flut*, cu 520 lei, pentru a înlesni elevilor studiul muzice vocale.

Fapta d-lui Ghinescu e laudabilă și laudabile sunt și faptele aceluia care au contribuit la formarea sumei de 520 lei, ca dd. profesori ai liceului, institutorii locali, onor. primarie de Bărlad, casa proprietății orașului, onor. comitet permanent al județului, și chiar elevii liceului.

O fortună a suflat cu o violență atât de mare asupra orașului Iași și a regiunii încunjurate în ziua de 29 Decembrie, zice „Steaua Rom.”, în cât trenul care a plecat la 4 oare a trebuit să se întoarcă înapoi la Podul-Iloaei.

Pieptenatul, cugetătorul și politicosul ziar ploștean „Democratul”, s'a sculat din morți.

Bucuria e generală în *Republica Ploștilor*...

Pe basiniul „Societății române de arme, gimnastică și dare la semn”, în toate Duminicile și Jucile sunt *sărbări de patinagiu*, de la 6 ore seara, până târziu.

Iluminații și muzică militară. Intrare 50 de bani de persoană.

În zilele de lucru se patinează de la 10 ore dimineața până seara.

DIN AFARA

Austro-Ungaria și Serbia.

Raporturile dintr-o mare imperiu austro-maghiar și dintr-o mică principat a l Serbiei sunt dintre cele mai rele. Serbii au avut vreme destulă să se încredințeze, că vrajmașii lor cei mai naturali sunt Nemții și Ungurii, a căror stăpânire se întinde la

mează-noapte de la densus, și consecuenți acestei încredințări, au refuzat până acum cu o vrednică statornicie ori-ce legături, bară i-ar subordona cât de puțin și sub ori ce raport la vecinul imperiu. Austro-Ungaria propuse anume și pentru densus o convențiune comercială ca și pentru noi. Miniștrii lor, mai patrioți însă decât ai noștri, au respins și resping o transacțiune care i-ar robi economiceste. De aici pricina relor raportari, cu cari am început acestea rânduri.

„Nat. Ztg.” din Berlin primește de la corespondentul său din Viena informațiuni în același sens.

Contele Herbert, ambasadorul austriac din Serbia — zice acest ziar — are să îndeplinească la Niș o misiune grătoasă și eu nu cred de loc că se vor confirma vre-odată vestile, răspândite cu privire la la i-bând le sale în cestiunea tractatului comercial și a conjucciunilor liniilor ferate.

Raporturile dintr-o Austria și Serbia sunt foarte sgrudite. Acest fapt se putea prevedea încă din vara trecută și încă de at nci s'a zis, că ce fatală va deveni încrederea orbă (!) a contelui Andrassy în ministrul Ristic, tocmai pe când Rusia stăruia din toate puterile să lege iarăși relațiunile ruso-serbe, pe un moment cam defăcute. Prevestiri de felul acesta s'au făcut contelui Andrassy; el nu le dădu însă nici o importanță. Atitudinea Serbiei față de Austria a fost hotărâtă din ceasul, în care reședința *Skupcinei precum și arhivele ministeriului au fost mutate cu desăvârșire din Belgrad — granița austriacă — la Niș, lângă granița bulgară.*

De atunci în coace Serbia se poartă față de Austro-Ungaria cu o reitență dușmănoasă, și imperiul austro-maghiar nu va putea eși la cale numai cu nește simple amenințări. A da guvernului serbesc un ultimatum, Austro-Ungaria nu îndrănește însă.

Atitudinea cabinetului serbesc — cum este aici descrisă — nu se poate numi decât curagioasă și națională.

Programul noului minister frances.

Judecând cuprinsul programului noului ministeriului frances, așa cum ne este împărtășit de zierele franceses republicane, reese cu invederare, că Francia nu voesce a își schimba nici de astădată politica sa esteri-oară atât de rezervată. Misiunea cabinetului Freycinet nu pare alta, decât de a da ultima lovitură — și anume cea de moarte — întreg funcționarismului frances, care nu s'a închinat încă în sufletul său republicei.

Pe când ministerul Freycinet găsesce anume de bine să mai cocheteze încă cu reprezentantele Germaniei, schimbând cu el cele mai fragede asigurări de iubire, — pe atunci judecătorilor, gene alilor, profesorilor și restului de administratori, cari tot mai cred că Francia poate fi mare și fericită și afară de republică, li se vestesce destituirea cea mai grabnică. Programul de reforme a guvernului nu cuprinde în această privire decât măsuri cari de cari mai draconice, prin cari tot ce este monarchist să fie exclus deodată din funcțiunile statului; titlul de capacitate pare pe cale a se reduce la o simplă formală: *a fi republican*.

Cestiunile financiare și economice precum și politica esteri-oară nu ocupă în program decât un loc secundar.

Este întrebare, dacă guvernul procede astfel bine sau rău; noi credem că nu. Toți Francesii sunt fii Francei, ori ce idei profesesază, și prin urmare escladerca unei părți din ei de la beneficiile statului este cea mai mare injurie ce li se poate face — o injurie cu atât mai mare, cu cât provine de la o republică, care se numesce *liberală și tolerantă*. În tot cazul Senatul frances este hotărât a face ministeriului Freycinet pe aceasta cale cele mai mari deficiții.

* * *

Ce privește amnestia comunardilor, cari se află încă tot în esil, cabinetul actual s'a hotărât pentru o amnestrare în masă, de la care să esclad însă corifeii cei mai periculoși ca Rochefort, Jules Valles și alții.

În aceiași timp, pe când se imparte astfel iertarea unor mari criminali politici, numeroși deputați republicani cer esilarea lui Jerome Napoleon, ca primejdios republicei.

Contrastele sunt foarte bătoare la ochi și ne fac fără indoială o slabă idee de toleranțismul atât de buciumat a l republicei.

Reproducem din „St. Romaniei” următorul articol de fond, în care găsim descriu cu multă credință nenorocitul proces de înstrăinare a României, sub atâtea priviri, de către veneticii ce ne-au copleșit și mai ales de neamul lui Moise:

PUHOIUL STREINISMULUI.

Opera distrugerii noastre economice și naționale se îndeplinește de vre-un patrar de veac cu o statornicie și cu o sistemă din cele mai infernale.

Sub formele atrăgătoare ale Europei culte și avute suntem regulat și fără întrerupere robiți economiceste străinilor și reduși la cea mai completă sărăcie și secătoare a tuturor mijloacelor productive.

Sub pretextul ideilor de libertate comercială și industrială s'au desființat una după alta toate începuturile primitive dar temeinice ale meseriilor noastre naționale.

Pânzările, sumanurile, abalele, șialurile, torturile, frânghiile, cojoajele, blănurile, cismele, papucii, pieile, ca și toate obiectele industriei noastre naționale cari satisfăcea trebuințele mării majorități a locuitorilor noștri de la țară, au dispărut toate încetul cu încetul, spre a face loc manufacturilor streine, cari din starea apusene au năvălit într-o cătime atât de imbelșugată, încât nimine n'a mai gândit să ia vre-o măsură contra căderii tuturor meseriilor noastre.

Nu numai orașenii dar până și țărani au ajuns în scurt să se găsească îmbrăcați de la cap până la picioare nu mai cu lucruri venite de peste hotar,

Până și țărancele noastre, odinioară atât de vestite pentru hărnicia și cruțarea lor, au părăsit cămașa, catrința și ștergarul lucrate de mână lor împreună cu furca, reschitorul, stativele, me-lița și ragila, acele unelte tradiționale cari făcea podoba și bogăția lor, pentru ca să se imbrace cu cămăși de americană sau hasa, cu rochiile de cit englezesc, cu testemele de Lipsca, pentru ca sa piardă o-dată virtuțile lor domestice tot farmecul naturii lor celei simple și câmpinești.

Cu această năvălire a industriei streine s'au dus și o multime de obiceiuri naționale și costumele noastre cele pitorești: cămașa cu alțița, împrejuatoarea cea frumos vărgată și brăile lucrate din lănuiri de cele mai vii și mai variate culori.

Puhoiul străinismului a năvălit cu atâtea furie peste toate hotarele românești și a străbătut atât de adânc în toate păturele noastre sociale, în cât a copleșit totul, a corupt totul, a falsificat totul: așezăminte, legi, oameni, lucruri până și limba stămoșilor noștri.

Ruina noastră economică a fost puternic grăbită prin sistemul de a face totul streini: drumuri, poduri, hale, cheiuri, edificii publice, linii ferate, îmbrăcăminte și încălțăminte soldaților, până și mâncarea lor: vor rămănea memorabile în analele noastre economice cutile cu fasole și țeruși pentru corturi furnisate din străinătate.

Totul, dar totul, a devenit în țara noastră obiect de exploatare și întreprindere pentru străinătate, până și portofoliile ministeriale.

Venalitatea, corupțiunea, împrumuturile cele nenumerate și risipa, au ajuns la culme și au consumat ruina finanțelor noastre.

C-dată cu înstreinarea noastră și cu secarea sistematică a tuturor isoarelor noastre de producere a avuției, s'a îndeplinit un alt fapt, acela al năvălirii în țară cu grămada a unii neam da oameni din cei mai primjdoși pentru existența tuturor ponoarelor.

Aceștia sunt jidani, cari din timpul domniei principului M. Sturza, străbat neimpedicați pe fie-care zi pământul nostru în număr așa de mare, încât orașele unei jumătăți din România sunt în stăpânirea exclusivă a acestei rase, împreună cu toată industria, cu tot comerțul, și cu toate capitalurile mobiliere.

Moldova, privită în orașele ei, nu mai este românească: satele încă sunt încălcate de cotropirea jidovească, și nu va trece mult până când și aceste vor ajunge cu totul jidovești.

Când această lucrare de desnaționalizare a făcut o propășire atât de uriașă într-un timp așa de scurt, că noi cari suntem tineri nu ne mai cunoaștem țara, dupe cum era ea în copilăria noastră; ce se va întâmpla, ce o să ajungem, cum avem s'o vedem peste zece mult douăzeci de ani, când micile stavile, cari se mai o-

